

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СТІЙКІСТЮ ТА ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА НЕЇ

Діяльність будь-якого підприємства в умовах посилення процесів глобалізації в економіці постійно піддається впливу різноманітних факторів та чинників, зумовлених зростанням конкуренції на ринку або нестабільністю політичної ситуації в країні. Це може призвести як до позитивних, так і до негативних змін фінансового стану підприємства. Збереження фінансової стійкості підприємства та мінімізація впливу цих різноманітних чинників на сьогоднішній день є необхідною умовою існування сучасного підприємства. Саме тому нагальною є потреба дослідження факторів, які спричиняють істотний вплив на фінансову стійкість підприємства.

Досить широке коло науковців погоджуються з тим, що фінансова стійкість – це властивість підприємства, яка відображає в процесі взаємодії зовнішніх і внутрішніх чинників досягнення стану фінансової рівноваги і його здатність розвиватися. З даного визначення чітко випливає, що на фінансову стійкість підприємства впливають зовнішні і внутрішні чинники, ступінь впливу яких залежить від кон'юнктури фінансового ринку і зміни економіко-політичної ситуації в країні.

До зовнішніх чинників впливу на фінансову стійкість підприємства відносяться такі три основні групи: загальноекономічні, ринкові та інші. До загальноекономічних чинників належать темпи росту ВВП, темпи росту інфляції, характер податкової системи, аспекти чинного законодавства, темпи росту реальних доходів населення. Основні ринкові чинники впливу на фінансову стійкість підприємства включають в себе рівень монополізму на ринку, рівень попиту та пропозиції, стан валютного ринку, рівень активності фондового ринку. До категорії чинників «інші» входить політична ситуація в

країні, демографічна ситуація, стихійні лиха[2]. Вплив зовнішніх чинників на фінансову стійкість особливо зростає на стадії економіки кризового періоду.

Внутрішні чинники впливу на фінансову стійкість підприємства поділяються на організаційні, інвестиційні та фінансові. Найбільш значущими внутрішніми факторами є оптимальність складу та структури активів підприємства, раціональність комбінації джерел їх фінансування. Так, наприклад, при зменшенні виробничих запасів та зростанні частки ліквідних активів підприємство може отримувати більший обсяг прибутку, що підвищить потенційні можливості підприємства щодо сталого зростання.

Управління фінансовою стійкістю підприємства – це система принципів та методів розроблення і реалізації управлінських рішень, пов'язаних із забезпеченням постійного зростання прибутку, збереженням платоспроможності, підтриманням фінансової рівноваги [1]. Сьогодні управління фінансовою стійкістю орієнтоване переважно на розв'язання короткострокових проблем. У цих умовах поширеними є зміни завдань, пріоритетів діяльності, рішень, наслідком чого є недосконалість структури показників фінансової стійкості, зниження її рівня. На підприємстві має здійснюватися стратегічне управління фінансовою стійкістю, яке враховує напрям та силу впливу зовнішніх та внутрішніх факторів. При цьому необхідним виявляється максимальне використання наслідків позитивного впливу факторів та унеможливлення або хеджування негативних.

Отже, на підприємстві необхідно формувати ефективну систему управління фінансовою стійкістю на основі застосування методів прогнозування, планування, регулювання, контролю, аналізу фінансової стійкості, в тому числі факторного аналізу впливу зовнішніх та внутрішніх чинників на неї.

Список літератури: 1. Гончаренко О.М. Методичні аспекти оптимального управління стійкістю підприємства // Вісник соціально-економічних досліджень: Збірник наукових праць Одеського державного економічного університету. – 2010. – №39. – С. 39–43. 2. Самсонова К.В. Фактори впливу на фінансову стійкість підприємства // Збірник наукових праць Кіровоградського національного технічного університету. – 2013. – №4. – С. 125-134.